

Björn Krestesen

f. 1951 i Nacka

Studier vid Konsthögskolan, Stockholm, 1974-79.
Separatutställningar bl a i Stockholm, Göteborg, Örebro, Västerås,
Uppsala, Linköping och Helsingborg.
Deltagit i samlingsutställningar i Sverige, Schweiz, Frankrike,
Sydamerika, Kuba, Kanada, Australien och Japan.
Erhållit medel ur Akademiens fonder 1974-79, Nacka kulturstipendium
1980 och Esther Lindahls stipendium 1985-86.

I 1992 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår:
Snurran. Färglitografi 1992
Tryckt av Arne Andersson hos Grafiktryckarna

Björn Krestesens färglitografi har en oskyldig och harmlös titel "Snurran". Associationerna leds mot barndomen, och minnen avlek med snurror av olika slag lockas fram. Och visst snurrar det! Kring den stora centrala formen i bilden finns fartlinjer antydda, men snurrans lutning låter ana att farten är på väg att gå ur den och fallet mot underlaget är nära förestående. Då är det dags att ta upp och sätta ny snurr på den.

Men blir det någon ny tur? Finns det något underlag att snurra på? Plötsligt upptäcker man att det inte existerar något i bilden till vilket man kan relatera snurran för att förstå vilka dimensioner den egentligen har.

Den klassiska tändsticksasken, som på fotografier av olika föremål skall ge oss besked om föremålets storlek, saknas här och därmed tappar vi fotfästet och förs ut i en rymd där snurran med ens antagit kosmiska proportioner. Bilden upphör att vara en lättsam lek, vi kan inte längre bortse från att snurrans form inte är fulländat rund utan deformerad och snarast ser ut att falla sönder.

I detta kosmiska perspektiv blir för mig Krestesens bild djupt pessimistisk- när den här snurran snurrat färdigt blir den inte upptagen igen och får ny fart. Detta understryks av de mörka färgerna med de för konstnären signifikativa sparsamt insatta ljusare effekterna. Det är bara upplösning och undergång som återstår.

Ulf G. Johnsson